

at svare. Skat ikke kan være overmaade stor, vil han maaskee indrømme, at det er billigt, at der ikke bliver gjort denne overdybne Forbring. — Jeg skal endnu tillade mig en kort Bemærkning med Hensyn til § 2 i nærværende Lovudkast og den ældre Lovs § 14. I den ældre Lovs § 14 er det bestemt, at for deres Vedkommende, som paa Grund af særlige Forhold eller uheldige Omstændigheder kunne trænge til en Nedsættelse i Skatten, er Rigningscommissjonen berettiget til at foretage Nedsættelse, hvorimod der ikke er tillagt Overligningscommissjonen en saadan Ret, hvilket vistnok er ganske rigtigt — jeg er ikke af dem, der mene, at Sligt skulde kunne appelleres —; men naar nu nærværende Udcast til en Forandring i Loven af 1861 gaaer ud paa at formindske den ved denne Lov fastsatte Tidsfrist, inden hvilken en Forbring i denne Retning skal skee, anseer jeg dette for meget uheldigt. Skulde der skee nogen Forandring i saa Henseende, maatte det snarere være en Udvidelse af Tidsfristen; dette ligger simpelthen i, at den største Deel af Befolkningen, som vil benytte sig af Paragraphen, slet ikke veed, at den eksisterer. Disse Folk leve under saa fortrykte Villkaar, at de i Almindelighed slet ikke ere bekendte med, hvad der staaer i de Lovbestemmelser, som de selv maae følge, og paa den anden Side er der Intet gjort for, at de kunne blive bekendte dermed. Der omsendes vel Selvangivelsesblanketter, paa hvilke visse af Lovens Paragrapher ere aftrykte, men disse Paragrapher ere i Reglen saaledes affattede, at Vedkommende ikke kunne forstaae dem. Viser det sig allsaa, at disse Folk slet ikke vide Betsled med, at de befinde sig under saadanne særegne Omstændigheder, der berettiger dem til at fordrø en Nedsættelse i Skatten, turde det være ønskeligt at kunne udfinde et Middel, hvorved de kunde blive gjorte mere opmærksomme paa den eendommelige Stilling, som de indtage ligeoverfor Beskatningsvæsenet, thi ellers indtræder let det Tilfælde, at de maae betale en Skat, som de efter al Billighed burde fritages for. Det er ikke Maaden, hvorpaa man naaer Noget i den Retning, at man forforkorter Tidsfristen. Angaaende Spørgsmaalet, hvorvidt Tidsfristen skal sættes længere eller kortere, skal jeg for-

øvrigt ikke gjøre noget Forslag, men kun hende Dmærksomheden paa dette Punkt.

Grundtvig: Da jeg nødig vil staae som den, der — efter hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) bemærkede — udpeger mine Medborgere som mindre moralske, end de ere, saa skal jeg tillade mig at gjøre den korte Bemærkning, at jeg ikke har sælbet nogen Dom over deres Moralitet. Jeg støttede mig til det Vidnesbyrd, der af Magistraten er fremlagt i Borgerrepræsentationen med Hensyn til Selvangivelse, som ere forfastebe; herpaa har jeg begrundet det, jeg udtalte. Der er kun endnu eet Punkt i hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) yttrede, som jeg troer at burde gjøre en Bemærkning til. Jeg siger til hans Yttring om, at det skulde være de Store, hvis Selvangivelse var urigtig, uden at man tog Hensyn dertil, men at det derimod var de Smaa, som gjorde en rigtig Angivelse. Jeg troer, at det Mudsatte er Tilfældet, for en stor Deel af de Grunde, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) anførte; de store Formuer ere vistnok ramte temmelig usigtigt. Det var kun disse korte Bemærkninger, jeg vilde gjøre.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning.

Tscherning: Jeg har udentvivl forvevlet den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Grundtvig), med den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Barberg). Denne ærede Rigsdagsmand angav os endogsaa Maaden, hvorpaa vi kunde tilveiebringe en bedre Fordeling uden at afsætte os for nogen Ubehagelighed.

Barberg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for en kort Bemærkning.